

När gick medkänslan och respekten för djuren förlorad?

När du var ett litet barn var en av dina första bokupplevelser troligtvis en bok med kraftiga kartongsidor, och på varje sida fanns en vacker bild av ett av de djur som finns i vår omgivning, på gårdar, djurparker, eller i fritt tillstånd i naturen omkring oss. Din pappa eller mamma satte dig i sitt knä, höll upp boken framför dig, pekade på det ena djuret efter det andra, och härmade dess läten. Här fick du din första fostran i kärlek till och respekt för djuren. Efter en kort tid kunde du kanske själv peka på något av djuren och säga ”bä-ä-ä”, eller ”piiiiip”, eller ”nöf-nöf-nöf” etc. Detta var en situation i omtanke, kärlek och trygghet.

Så småningom överfördes du från mammas bröst till måltider vid köksbordet, där det serverades olika maträtter av samma personer som tidigare fostrat dig i kärlek, omtanke och till glädje över djuren. Du fick äta det som serveras dig från tallriken, på skeden mot din öppna mun, samtidigt fick du höra hur gott det var, och nyttigt. Det kallas ”köttbullar”, ”blodpudding”, och ”kyckling” etc. Ingenting i denna situation påminde dig om din tidigare upplevelse från bilderboken, förutom djurens namn som t.ex. ”kyckling”. Men de kopplade du inte alls ihop med bilderna från boken, för det fanns ingen som helst likhet mellan rätten på tallriken och den levande, gula, mjuka kycklingen som du mindes från bilderboken. Och efter en tid lärde du dig att tycka om maten som serveras dig.

Om föräldrarna, vid presentationen av maten på tallrik-

en, hade haft flera olika alternativ och berättat för barnet att ”här finns mosad banan, och frukt av olika slag”, ”här finns rotfrukter”, ”och på den här tallriken ligger en kanin eller kyckling” och förklarat vilken behandling djuret fått genomlida, så skulle det inte finnas en rimlig möjlighet att vi skulle ha ett enda köttätande barn på jorden efter en sådan uppriktig presentation av maten.

Det faller sig fullständigt onaturligt och emot varje människas rena samvete, vid upplevelsen av t.ex. en kyckling, lamm, fisk, eller fågel, att be sin mamma eller pappa att fånga den och döda den och anrätta den till mat. Det finns inga sådana naturliga associationer hos människan. Aldrig har man väl hört ett barn, vid åsynen av en kalv, begära att få döda den och äta upp den! Att det ändå sitter ungdomar på Mc Donalds och äter hamburgare, korv och kyckling är bara ett tecken på ett fullständigt bedrägeri där man förleder människor genom smak- och formförändringar till en matkultur som på intet sätt motsvarar människans sanna natur. Om människorna skulle vara uppriktigt medvetna om processen vid framställningen av t.ex. en hamburgare, skulle den i en frisk och naturlig kultur vara fullständigt omöjlig att presentera som människoföda.

Text av Simon Andersson

